

deles Opmærksomhed henledt paa disse Punkter. At berøre Punkter, som snarere falde ind paa det personlige Gebeet, skal jeg afholde mig fra.

Finantsministeren: Jeg hører ogsaa til dem, der med Fornoielse hørte det Foredrag, som det ærede 7de Kongevalgte Medlem (Andræ) holdt i Gaar, og, naar jeg ikke desto mindre troer at maatte ledsage det med nogle Bemærkninger, da er det ikke, fordi jeg paa nogen Maade tvivler om dets arithmetiske Rigtighed, men fordi der, skjøndt han ikke selv uddrog nogen saadan Slutning, dog imellem dets Rindes syntes at kunne læses den Conclusion, at Nutiden stod meget langt tilbage for Fortiden, ja, at vi næsten stode ved Begyndelsen af en finantsiel Ruin, og fordi jeg ligeover herfor finder det nødvendigt at tage Ordet mod enkelte af hans Uttringer, idet jeg ikke kan ansee det for rigtigt eller begrundet, naar man berører Folket Modet under de finantsielle Vanskeligheder, mod hvilke vi have at kæmpe. Det ærede Medlem gif i sine Sammenstillinger mellem Fortiden og Nutiden tilbage lige til Kong Frederik den Sjettes Død, og han begynde med at omtale, at Forskjellen mellem Debet og Credit ved den nævnte høifalige Konges Død var 39 Millioner, og at det i den korte Tid af 8 Aar, i hvilke Christian den Ottende regjerede, lykkedes at nedbringe dette Beløb saaledes, at den omtalte Forskjel kun udgjorde 30 Millioner, han fremhævede dernæst, at Forskjellen mellem Debet og Credit efter den første Krig, o: efter Forløbet af et Tidsrum af 6 Aar, paany var steget til 45 $\frac{1}{2}$ Million, et Beløb, som dog atter i det følgende Tidsrum af 8 Aar, nemlig indtil 31te Marts 1861, faldt ned til omtrent 30 Millioner, men at vi derimod nu staae overfor et Underflud af 56 Millioner, altsaa med en Forøgelse af Underfludet til et Beløb af 26 Millioner. Jeg benægter nu ikke, at dette Resultat muligt er rigtigt, naar man drager Formue og Gjæld fra hinanden, men jeg maa naar man fremfører det som et Bevis paa, at den nærværende Tid staaer meget langt tilbage for den foregaaende Tid, dog bede erindret det overordentlig Uheldige, der er i til Sammenligning med den af ham fremdragne

Række af tidligere Aar, at tage et Aar, der ligger Krigen saa nær, som Aaret 1867—68. Der kan efter min Formening ikke anstilles nogen tilbørlig Sammenligning, forinden de Forhold, som den sidste Krig har fremkaldt, have faaet Tid til at afvile sig. Men selv uden Hensyn hertil er der i selve Situationen ikke saa ganske saa Forskjelligheder mellem den tidligere Tid og det nærværende Tidspunkt, idet vi nemlig ikke blot nu alene maae bære Byrder, som vi tidligere vare fælles om med Andre, men vore Hjælpekilder derhos ogsaa ere blevne meget betydeligt formindskede, saa at vi nu med $\frac{3}{5}$ af Landet skulle udrette det Samme, som vi dengang udførte med $\frac{5}{5}$, medens forskjellige Hjælpekilder, som dengang stode til Raadighed, ikke længer ere tilstede. Jeg skal ligeledes strax gjøre Indsigelse imod et Punkt i det ærede Medlems Foredrag, som gif igjen i alle hans Slutninger, nemlig det at han vægrede sig ved overhovedet taget at tage noget Hensyn til Landets Sernbaner. Det er mig forsaavidt ligegyldigt, om man vil kalde dem Activer eller Eiendomme; men vist er det, at det dog neppe kan kaldes rimeligt eller rigtigt blot at anføre Udgifterne til dem paa Udgiftssiden, og derimod slet ikke at tage Hensyn til dem paa Indtægtsiden. Det er nu unegteligt, at, naar man, uden at tage noget Hensyn til Sernbanerne paa Indtægtsiden, vil tage Aaret 1867—68, og dermed sammenligne Aarene 1858—61, i hvilke der ikke var Tale om Sernbaneudgifter, denne saa væsentlige Factor i de sidste Aar, saa kan det Resultat, som bringes ud af Sammenligningen, paa ingen Maade siges at være paalideligt. Man beregne Sernbanerne, som man vil, saameget er dog vist, at man ikke kan opføre de c. 20 Millioner Rd., som min ærede Collega Indenrigsministeren i Gaar nævnedes som medgaaede til Sernbanernes Bygning, paa Udgiftssiden uden tillige at tage Hensyn til, at Staten derved har erhvervet Formuesgjenstande, man kalde dem nu Activer eller Eiendom, der, om de end ikke strax forrente sig, dog i Tiden maae bringe en meget betydelig Indtægt. Jeg vil imidlertid gaae ind paa det ærede Medlems Periodeinddeling, men jeg siger da, at, ligesom det var lykkedes os efter Forløbet af